

נלסון מת. אשתו, מריאן (מימין), עזבה את אל הכפר, חי וישן בו, והוא מנסה

בראשונה את סגור פיו. ניכר בו שהוא לא מתורגל בראיונות עיתונאיים, הוא מדבר בהיסוס, שוקל כוהירות את המר לים.

ורר ציבעו, הכוהנת הגדולה של המר חול האירובי בארץ, הנחשבת ככתבית בכפר, צמודה ללירון ומסרבת ככל תר קף לדבר על השמועות. "אני לא רוצה להתערב בדברים שלא נוגעים לי זה לא ענייני, ואני לא מסכימה לדבר על זה!"

על הבילוי בכפר בלי רפי נלסון היא אומרת: "קשה לקלוט שרפי איננו. אני כל הזמן מרגישה כאילו רפי עדיין נמ צא בכפר, מקשיב לנו, מביט ומחייך מלמעלה, חושבת שהוא נהנה לראות אותנו באים ומבלים במיפעל-חייו".

ולמה אומר על השמועות מי שמכבב בהן, לירון עצמו עד היום מסרב לירון להגיב באוזני העיתונות. השבוע פתח

ראש העיר רפי הוכמן, השויף של אילת, מתרכז בליקוק שלגון.

החיים אחר

נלסון

ארה כשהיתה למרות חסרונן של רפי. לירון נחשב לילד התפנוקים של האורחים וגם הוא מצידו, לא חוסך בפנינוקים. מזמין את האורחים הרבים לשתות על חשבונן בשמחה והם מחזירים לו באהבה גלויה.

בסח כרגיל מראה שכח בכפר של נלסון, זוג אוהבים. זוגות רבים צעירים ומבוגרים יושבים בפינות הכפר ונותנים דרוו לריגשותיהם. המבלים בכפר אומרים שהאווירה נש-

רפיה זה חגיגה הפסח הראשון שעבר על הכפר של רפי נלסון — בלי רפי נלסון.

מאז מותו הפתאומי של רפי, מנהל את הכפר בנו, לירון. לפי מיספר האני שים שבילו בכפר בחגיגה הפסח, נראה שהוא עושה את זה בהצלחה.

ענת קריבושה, מבלה קבועה במקום, מספרת על הפעם הראשונה בלי רפי. "זה לא אותו הרבר. רפי היה חסר לכל מי שהכיר אותו, אבל למרות זאת, לירון רון מנהל את הכפר בהצלחה רבה. האי ווידה הכללית בכפר נשארה כפי שהייתה, ואם זה ימשיך ככה, ההצלחה של הכפר לא תיפסק".

הקהל הרב, שבילה במקום, שכב על כסאות-נוח, עצם עיניו, התמכר לשמש המלטפת, וגמע כמויות-אלכוהול. אבל הפעילות העיקרית היתה ההתעסקות בחרושת השמועות. והשמועות היו רבות וחול אשר על שפתיהם של הכפר.

מה מספרות השמועות?

מנוחת השחקן אילי גורליצקי ואשתו ירדו גם הם בחג החירות לכפר הדרומי. הם שהו בכפר במשך שלושה ימים והעבירו את הזמן ברחיצה בים ובהתמכרות לשמש.

חברה קבועה לירון בחברת החברה האישית, ג'ודי. בשבת האחרונה חגג הכפר את יום הולדתה. כמות היין שנשפכה שם לא היתה מביישת את ימי השיא של הכפר.

מילחמתה בלירון, עגו מכיוון אחר. האלמנה העליזה או הלא-עליזה — תלוי מי הרובר — רבה עם כל חבריו של רפי נלסון, אמרו. ועוד: נלסון ערך לפני מותו צוואה אצל עורך-דינו, כרוך שיפמן, שהיה גם חבר קרוב, ובצוואה הוא מורה להעביר את כל רכושו לבנו לירון.

שיפמן מאשר שנלסון הוריש את רכושו לבנו. על שאר השמועות הוא הגיב בביטול, טוען שהסיפורים המסור פרים בכפר לא היו ולא נבראו.

הוא נהדר!

השמועות על החיכוכים והמר ריבות לא הפריעו למבלים הרבים, שהגיעו לכפר בחגיגה הפסח, ואולי אף הוסיפו עניין.

החברים הקרובים של מי שפנת נלסון ניסו להוים את חרושת-השמועות.